

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 " "
 Negyedévre 1 frt 50 kr
 Hérmontelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.
 Készítők nevének adatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A szállításhoz minden garmondsor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.
ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HÍRDETTÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknekél:
 Minden egyes sor után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 80 kr.
 Kiemelt, diszkrét és körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerint, minden centiméter után 3 kr. számítottak.
 Állandó hirdetéseknekél kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

HIVATALOS RÉSZ.

131. sz. *Zemplén vármegye főispánjától.*
 T. Szerkesztő ur!
 A 1. alatt ide mellékelt átiratot s annak mellékletét sziveskedjék a „Zemplén” legközelebbi számának hivatalos részében közzé tenni.
 S.-a.-Ujhelyt, 1887. február 10-én.

Molnár István,
 főispán.

(Másolat.) Méltóságos főispán ur! Midőn a csángó-egyesület rendelkezésére Zemplén vármegyéből beküldött adományoknak jegyzékét 1. a méltóságodnak megküldeni szerencsém van, egyuttal tisztelettel kérem, hogy azoknak pontos beérkezéséről az illető adományozókat tudósítani, egyszersmind az egyesületnek köszönetét irányukban kifejezni méltóztassék. Fogadja méltóságod kiváló tiszteletemnek őszinte kifejezését. Budapest, 1887. február 5. *Somsich Pál*, a Csángó-egyesület elnöke.

A „Csángó-egyesület” felszólítására Zemplén vármegyéből beérkezett hazafias adományok kimutatása. Bodrogközi takarékpénztár 10 ft, Három forintot adományoztak S.-a.-Ujhelyből: Csizsár Gábor főpénztárnok, Payzsoss Andor árvaszéki elnök, Rimay Lehel árvaszéki igató, Evva András ny. t. elnök, Szánky Nándor ny. tbnk., Hammersberg Jenő, Ambrózy Nándor ügyvéd, Stépán Gábor földbirtokos, S.-a.-ujhelyi takarékpénztár, De Rivó György pénztárnok, dr. Rosenthal Sándor ügyvéd, Ambrózy Nándor, Zempléni iveken többen 72 frt 80 kr. Mindössze 118 frt 80 kr. Azaz: Egyszáztizennyolc ft és nyolcvan kr. Budapest, 1887. február 5.

1228. sz. *Zemplénvármegye alispánjától.*
10 járási főszolgabíróknak.

A szőlő-vessző szállítás szabályozása tárgyában kiadott rendeletet 1. alatt tudomás és közhírré tétel végett kiadom.

S.-a.-Ujhely, 1887. február 22.

Matolai Etele, s. k.
 alispán.

69171/VI. 1886. sz.

Körrendelet valamennyi törvényhatóságnak.

A szőlővessző-szállítás szabályozása tárgyában az országos phylloxera-bizottság meghallgatása és javaslata alapján a következőket rendelem:

I. Phylloxera miatt zár alatt levő területekre,

valamint hivatalos közegek által immunus homoktalajának konstátált területekre bárhonnán, akár európai, akár amerikai gyökeres és sima vesszők szállíthatók.

Zár alatt levő területről szőlővesszőt tengelyen szállítani nem szabad, zárlati csoportokon belül azonban a tengelyen való szállítás is meg van engedve.

2. Zár alatt nem lévő területekre csupán simavesszők szállítása engedhető meg, de csakis zár alatt nem lévő oly községek határából, a mely község a zár alattlévő községgel közvetlenül nem határos.

3. A tervezett szőlővessző-szállítások megengedése felett esetről-esetre azon törvényhatóság első tisztviselője (alispán, polgármester) határoz, a melynek területéről a szőlővesszők szállítani szándékoltnak; és pedig:

a) önállóan határoz akkor, ha a szállítás a törvényhatóságnak saját területén belül eszközöltetik;

b) más törvényhatóság területére tervezett szállítás csak az esetben engedhető meg, ha az erre nézve beadott kérvény azon törvényhatóság első tisztviselőjének beviteli engedélyével fel van szerelve, a mely törvényhatóság területére a szállítás tervezetik;

c) ugyanazon zárlati csoportban, habár különböző törvényhatóság területén lévő helyek közt, a szőlővessző-forgalom feltétlenül szabad.

4. A szőlővessző-szállítás foganatosíthatásához szükséges szállítási igazolványokat a törvényhatóság első tisztviselője állítja ki.

5. Az igazolványok az A) és B) alatt mintában mellékelt űrlapok kitöltésével állítatnak ki.)*

Az A) minta használandó akkor, ha a szállítás zár alatt levő területről történik;

a B) minta használandó akkor, ha a szállítás zár alatt nem lévő területről történik.

Ezen szállítási igazolványok:

a) tengelyen eszközözendő szállításra nézve egy példányban;

b) más közlekedési eszközzel történő szállításhoz három példányban állítandók ki, — közülök egy a felvevő állomásnál marad, egy a küldeménynyel továbbíthatatik s a leadó állomásnál marad, egy igazolvány pedig a címzettnek küldendő, ki a szállítást ezen igazolvánnyal veszi át a leadó állomástól s a netaján szükséges tengelyen való tovább-szállítást is ez igazolvány alapján eszközözi.

*) A szállítási igazolványok űrlap-formái a járási szolgabírói hivataloknál megtekinthetők. Szerk.

6. A szállítási igazolványokat a postahivatalok, vasutak és egyéb közlekedési vállalatok fi-gyelembe venni tartoznak.

7. Ha a szállítás zár alatt levő területről történik, akkor a vesszők jól elzárt deszka-rekeszekbe csomagolandók;

ha a szállítás zár alatt nem lévő területről történik, akkor a vesszők egyszerűen szákvá-szonba csomagoltan is továbbíthatók.

8. A miniszterium saját telepeiről és tele-peire irányuló szőlővessző-szállítványok érdeké-ben szükséges szállítási igazolványokat ezentul is — az eddigi eljárás szerint — a miniszterium állítja ki.

9. Ezen rendelet folytán a szőlővessző-for-galom belföldön való korlátozására vonatkozó előbbi rendeletek hatályon kívül helyeztetnek: a külfölddel valamint a monarchia másik felével és Horvát-Szlavonországgal való szőlővessző-for-galomra nézve érvényes korlátozó rendelkezések továbbra is érintetlenül fentartatnak.

Budapest, 1887. január 11-én.

Széchenyi s. k.

A nőkről a nőknek.

A zongora kultuszával nem nyert semmit a nevelés ügye. Sőt sok esetben káros hatását éreztük. A forszirozott nevelés, a tüntetés a nevelésben, a nő szellemének a magasabb kiképzetésre való erőszakos terelése sok szerencsétlenségnek kuttorrásává lón.

Az urhatnáság, a gazdagokat megillető cselekmények neveléses utánpótlása, egész generációkat tett már tönkre.

A francia nyelvtan és a zongora megtanulása barázdákat vont a társadalom körében. Mert az a kisasszony, aki szülei vagyonának feláldozásával tanul meg franciaul beszélni és jól-rosszul zongorázni: azt hiszi magáról, hogy ő műveltebb, mint az a jó nevelésben, háziasan, polgáriasan nevelt leány, ha még felsőbb iskolákat végzett is.

Sok szerencsétlen nő a kezeinek finom, sima bőrével tünteti urias nevelését. Szegénységüket a szalagokba temetik, el,

napi tapasztalat bizonyítja. A rendes táplálkozás fogalmához pedig nemcsak az tartozik *menyit* eszünk, hanem még inkább *mit* és *miképen* eszünk? A közéletben ugyan e tekintetben ama téves eszmével találkozunk legtöbbszörre, hogy csakis a huseledel való táplálkozásra, „mert — ugy-mond — csak husból válik hus” és e szerint némelyek éhbeli igényüket egyedül az állatvilágból vélik fedezhetni; mások azonban ép az ellenkező nézetnek hódolnak és az embert, természeti rendelkezésnél fogva, növényevő lénynek tekintvén, táplálékukat egyedül a növényországból veszik, magukat ez okból vegetáriánusoknak nevezvén. Mint minden más tekintetben, ugy ebben is azoké az igazság, és az ebből eredő haszon, kik a középuton haladnak; habár kétséget nem szenved, hogy az utóbbiak állítása a lehetőséggel semmiképp össze nem ütközik; amennyiben tény, hogy követőik, huseledel nélkül is, nemcsak testileg, de szellemileg is teljesen épek. Nemkülönben, hogy egész népfajok, (mint például a hinduk és arabok) és (ritka kivétellel) néposztályok, például napszamosaink, csupán a növényországból táplálkoznak. De, mint a mindennapi tapasztalat igazolja, ez csak elméleti kérdés, melyre az élet iskolájában rendszeren avval felelnek, hogy kiki azt eszi, mije van.

Egészségtanilag már sokkal fontosabb annak megvitatása miképp együnk?

Sok ember nem tud eléggé gyorsan és eléggé forrón enni! Pedig mindkét tulajdonság

TÁRCA.**A szegény halász.**

Volt egy halásznak öt gyermeke;
 A természetnek mind remeke.
 A törzöknek sok szép virága
 Legkedvesebb volt pici lánya.

Az édes apjuk szegény, nagyon.
 Halászni jár, hogy enni adjon.
 De szerencséje oly mostoha,
 Hat hálnál többet nem fog soha.

Felsőhajt aztán nagy mérgesen:
 Bár csak meghalna egy gyermekem!
 Jutna a halból nékem *kottó*.
 Halld meg kérésem, óh teremő!

Gonosz kívánat, im betelik.
 Meghal szép lánya más reggelig.
 Az apja menten eltemeti.
 Most már két halját megeheti.

Kimegy halászni, fog is *ötig*;
 Hatodik nem jó, bár kúszkodik,
 Rosz szívet Isten, im, ugy ver meg:
 Nincs hala, nincs a kedves gyermek.

Telhetetlenség rút indulat;
 A kit ez ellep, bele fullad.
 Másét ne kívánd, maradj szerény,
 Tüddel érd be: ez szép erény.

V. Krúszlyi Erzsike.

Az evésről.

— Egészségtani tanulmány. —
 Dr. Weiszberg Zsigmondtól.
 (Folytatás és vége.)

A valóban természetes életrend — kivált mi az evést illeti, — követőinek a következő klasszikus utasításokat ajánlja: „Orvosa saját magának, ki egyszersmind mérséklője az evésnek! „Ki keveset eszik, jól él!” A francia: „L'apetit vient en mangent”-t következő tapasztalati igazság cáfolja meg: „Az evéssel hagyj fel, míg étvágyad meg nem szűnt!” vagy: „Jobban jártál, ha meghagytad, mintsem megetted volna.” Azok, kiknek étvágyuk nem természetes, hanem mesterséges, fontolják meg, hogy: „Az éh, a legjobb szakács” és azon „szájalomra méltók”, kik megviselt gyomrukat *étvágyébresztőkkel* vélik fölsegíthetni, fogadják el a következő (ingyen-) receptet: „Legjobb étvágyébresztő a telhető kop-lalás; ha megéhezettél, gyomorcsöppekre nincs szükség!” Mert az egészségtan ama tétele, miszerint csak *rendes* táplálkozás esetén tartatik „a test és lélek együvé”, ép oly igaz, mint „különválását”, ellenkező eljárás mellett, a minden-

Mai számunkhoz fél ív melléklet van csatolva.

amelyekkel teli aggatják ruhájuk minden csücskéjét, minden ráncát.

Elszomorodik az ember szive, ha a farsangi bálók parkettjén találkozik ezekkel a szegény, sajnáltra méltó „művelt” teremtésekkel.

Finom selyem antréjük a vagyonos ember gyermekeit sejteti bennük, s ha a kopott sálban nem látnók utánuk cammogni a munkában összetöpörödött, sovány mamát, azt hinnők, hogy az utcán reájuk négyes batár várakozik.

A kis bivatalnok nem meri táncra vinni a selyem ruhás, finom kezű kisaszszonyt, mert hát az ő hozzá nem való. Neki háziasan nevelt, munkához szokott nőre van vágyódása, nem olyanra akinek olyan nagyon finom keze van! Az iparos meg éppen nem mer közeledni az „uri dáma” aki elszakadva a báli közönség tömegétől, külön széken árulja a — petrezselymet.

A nevelés átka tehát külön padra ülteti azokat a szerencsétlen szegény soru nőket, a kik a háziasszónak és munká elöl kitérve otthon csakis ujjacskák rózsa körmére fordítják a főgondot.

A társadalomban szánakozással néz reájuk a szegény és gazdag egyaránt. A megvénült hajadonok kontingensét ezek szaporítják.

Ők azt hiszik, hogy szépségük és műveltségük elég arra, hogy jó parthít csináljanak — ha szegények is. Elfelejtik, hogy a vagyonos ember szép és művelt leányt kap, gazdagot is, s olyant aki nem restelli a poroló rongyot a kezébe venni.

Mert csak az urhatnám középosztály hölgyeinek, tisztelet a kivételnek, van meg az a büne, hogy irtózik a konyhaszagtól.

Szorgalmas, dolgos, s jó gazdaszszonyt keres ma már minden házassulandó férfi!

A zongora és francia nyelvtan még nem elég a házi boldogságra. A főzés mestersége többet ér a zongora összes akkordjainál, mert az izletes étel után vágyódó gyomort a zene ki nem elégíti!

Oh nagyon szép és fölötte dicséretes az, ha valaki jól zongorázik és idegen nyelvet is beszél. Csakhogy ha a kedves szülők erre megtanították leányukat, a kedvest tanítsák a konyha művészetére is; amanélkül könnyen lehet boldogulni, de emenélkül erősen sem.

A nő kvalifikációját nem az szabja meg vajjon mi mindent tud, hanem, hogy azok között a miket megtanult, megtanult-e főzni, sütni, varrni.

egészségi szempontból a legnagyobb mértékben káros, mert az első esetben az ételek hiányos megapírása és elégtelen megnyalazása folytán az emésztés is hiányossá válik; a másik esetben emésztő szerveink (gyomor, bél) részéről nemcsak kellemetlen, de egyszersmind fájdalmas viselkedések is idézhetnek elő. De azonkívül a forró ételek élvezete a fogakra nézve is fölötte ártalmas, kivált és szükség esetén — ha ilyenkor evés közben még valami hideget eszünk, mi által a fogzománc a gyors hőváltozás befolyása alatt, kezdetben megrepedezik, később pedig végkép elvész és ily módon a fogak természetes oltalmuktól megfosztatnak — egyrészt, de másrészt a fogközök is egyuttal tágíttatván, az esetben meggyülemelő edelrezeccskék bomlása által alapja vetetik a fogak elpusztulásának, vagyis a fogszúnak.

Nemkülönben tapasztalati tény, hogy némely gyomorhurut makacssága, illetve idültté válása, csakis ama rosz tulajdonságokra vezetendő vissza, és hogy számos, gyomorrákban szenvedő beteg, baja eredete felől az orvostól kikérdezve, töredelmesen beismerte fenti rosz tulajdonságait.

Végül egészségtelennek kell még nyilvánítanunk némelyek ama rosz szokását is, hogy minden egyes nyeletet, csakis megfelelő korty segítségével vélnék megemészthetőnek; ezen „megszokás” nemcsak fölötte ártalmas, de egyuttal fölösleges is, amennyiben valamennyi táplálószer annyi vizet tartalmaz, mennyi a kellő szükségnek teljesen megfelel.

Ha a mágnás leánya soha sem is megy ki a konyhába, ha férjhez megy, majd megfőzi a levest a szakács.

De a középosztályban felnőtt leánynak nem szabad így gondolkozni.

Nem muszáj ám éppen az asszonynak főzni a levest a konyhában! Ha jó módunk van, tarthatunk szakácsnét és megfőzheti azt az is, csakhogy nem kell elfelejtenünk, hogy jöhet ám olyan idő, a midőn bizony a selyem ruhát egyszerű katon ruhával kénytelen az ember fölcserélni s el kell küldenünk a szakácsnét, hogy a férj keresetét másra fordíthassuk. S ha az asszony nem képes helyettesíteni a szakácsnét, mi történik akkor? Az ily szerencsétlenséggel beköszönt a családi boldogtalanság.

Tehát a családi boldogság alapjának legerősebb fundamentoma a jó gazdasszony.

Liszy Ede.

† 1887. febr. 11.

A közélet azon férfja, ki a társadalom közjavára szentelt munkás életet jellemzősággal és becsülettel élte át, megérdemli, hogy a köz-elismerés és közbecsülés koszoruját letegyük sirjára és a közügyek szolgálatában kezdett és kötetelt férfias hűséggel betöltött életéről pár szóval megemlékezzünk.

Liszy Ede, a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék kir. ügyésze, vármegyénk Nagy-Mihály községében 1826. évi február 14-én született, az atyai háznál nevelkedett és később tanulmányait Kassán folytatta, hol az érettségi vizsgálatot kitűnő sikerrel letéve, édes atyja határozott kívánságára a kassai szemináriumba, mint kis pap, volt kénytelen belépni — bár e pályához semmi kedve nem volt s már negyedik éven át viselte a reverendát, midőn édes atyja elhalt. Ennek következtében, minthogy egyéni tehetségeit, tulajdonait és törekvéseit a papi pályán kielégíthetni és érvényesíthetni nem vélte, a papnövélő intézetet elhagyta és jogi tanulmányainak folytatása és befejezése végett Budapestre ment, hol a jogi tanulmányok befejezése után 1848-ban ügyvédi oklevelet nyert, melylyel vármegyéjébe visszatérve, S.-a.-Ujhelyben mint gyakorló ügyvéd telepedett le. Az ügyvédséget azonban nem soká folytathatta, mert 1849-ben már vármegyei törvényszéki jegyzővé, később a homonnai társbíróvá ülnökévé, innen pedig varannói kir. járásbíróvá nevezetett ki. Ezen hivataláról később családi viszonyai miatt leköszönvén, S.-a.-Ujhelybe tette át állandó lakását és néhány évig ügyvédséget folytatott; az 1865-ik évben azonban Zempléni vármegye új főispánja gróf Sztáray Viktor vármegyei tiszti főügyészé kinevezvén, ezen minőségében a vármegye közönségét közmegelegedésre szolgálta. Az 1872 ik évi rendezés alkalmával pedig a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszékhez kir. ügyészé nevezetvén ki, e diszes állásában elhunyt napjáig felebbvalói teljes elismerése mellett, a közrend és a vármegye közönségének közjavára szakavatott értelemmel és példányoszerű munkássággal működött.

Politikai meggyőződése egész életén át a konzervatív irányzathoz csatolta és csak ezen eszmék megvalósításától várta és remélte hazájának boldogulhatását.

A közbecsülés és köztisztelet kísérte f. hó 13-án az örök béke hónapja koporsóját, melyet nagyszámú rokonsága és jó barátai részvétele mellett, bánatos özvegye, kedves leánya és reményteljes fia — a szolnoki törvényszék kir. alügyésze — könnyeztek meg legjobban.

Béke hamvaira!

Sárospatakról.

(Beiktatási bál, tornaünnep, torna bál, farsangi ebéd és népbanki közgyűlés.)

A sárospataki társadalmi élet legnagyobb hullámszája a főiskolából indulnak ki. Az idej egész farsangot, mondhatni, a főiskolai ifjuság mulatságai töltötték be.

A mulatságok egyik legszebbike és legelegánsabbika volt az, melyet január hó 24-én a szeretett új algonoknak, Dókus Gyula urnak, beiktatási ünnepe alkalmából, a tanári nyugdíjintézet javára rendezett a pezsgő verü ifjuság.

E táncmulatságnak már az előzményei is kecsegtető, szép kilátásokra jogosítók voltak. Az, hogy a bál elnökségét az ifjuság kedveltje, Kun Béla tanár elvállalta, csak fokozta a bálhoz kötött reményeket, de mikor a bál anyai szép tisztre, S.-a.-Ujhelyből Dókus Gyulánál ő nagysága kegyesen vállalkozott: akkor már a szép siker biztosítva lett. Mert ő nagysága bálanyai tisztét annyira lekötölezték, mindenkit meggyőzőleg teljesítette, hogy a bálban és azóta is egyhangu

vélemény az, mikép a bálanyai tisztben csaknem egyedül áll. Özönlött is a vidéki és helybeli közönség egymást megelőzve e kedves bálba, melyen egyebek között két dolog volt különösen islyen meretlen: az unalom és a feszesség. Legfényesebb bizonyosság a bál sikere mellett a következő szép névsor:

A hölgyek közül ott voltak: Becske Bálintné (S.-a.-Ujhely), Bogayné, Csillayné, Demjénné (S.-a.-Ujhely), Dragics Sándorné, Emődyné, Jelenekné (S.-a.-Ujhely), Kasztovszkyné, Kun Zoltánné, Krüszelyiné, Láczaayné, Matuszkané, Mecztáner Andrásné, Mesterné, Nádaskayné, Nagyné, Nemesné, özv. Rácz Bertalané, Somossyné, Szánthóné, Szivósné, Szirmayné, Tamásné, Tarnóczy Tivadarné, kik közzöl igen sokan a táncban való részvétükkel is emelték a bál fényét, s minden tekintetben versenyeztek a lánytáncosnőkkel, a kik közül hirtelen ezek jutnak eszembe: Bogay Vilmácska, Demjén Sárika, Dobelsberger k. a., Emődy Etelka, Fábry Jolán, Ferenczy Mariska, Hanf Mariska, Hunyor Anna, Jelenek Ida, Inczedy Etelka, Izsépy Etelka, Kérészy Emma, Matuska Paula, Meczner Ilka, Mester Ilon, Nagy Vilma, Szakácsi Ida, Szinyey Erzsike és Mariska, Somossy Boriska, Szivós Irma és Tina k. a. stb. stb.

A bálnak anyagi sikere is kitűnő, a menyenyiben tömeges felüladakozások is törtévé, a tanári nyugdíjintézet alaptökéjének gyarapítására több mint 200 frt tiszta jövedelem maradt és szolgáltatott be.

A főiskola ifjusága azzal is szép jelét adta annak, hogy elismerésre méltólag tudja párosítani a hasznost a kellemessel; a jót, a széppel.

Folyó hó 13-án a vasárnap délután úgy tették emlékeztetést, hogy az akadémiai ifjuság tornaegyesülete disztornaszatot tartott a tágas tornacsarnokban. Szép, elegáns közönség jelent meg az ünnepségre. Mindenki el volt ragadtatva az ügyes és bátor mutatványok által. Az ifjak némelyike egész művészetig vitte a mutatványokat. Taps és éljenzésben nem is volt hiány; sőt a kiválóbb tornázók, buzdító elismerésül, jutalmazásokban részesültek. A jutalmak nagy része szives adakozásokból jött össze. Dr. Kun Zoltán adott 5 ftot, Láczaay László 5 ft, Dr. Ballagi 2 ft, Nemes Ferenc 2 ft, Németh László 5 ftot stb. A kitüntetett ifjak: Kovács István, Németh József, Bogcha Márton, Lányi J. és Szikszay J. voltak. Sok elismerést kapott az egyesület buzgó elnöke Hatvány László is.

Mint az ifjuság mutatványaival, úgy az énekar szép darabok éneklésével szórakoztatta az érdeklődő közönséget.

Esteli 8 órára a városház nagytermébe hivta meg a tornaegyesület a jelen volt pártoló közönséget, hogy háziasszónak jellegű táncmulatsággal fejezzék be a szép ünnepet. Itt meg Emődy Danielné készítettt kellemes meglepetést az ifjuságnak és az egész báli közönségnek. Barátnői és barátai körében, a nevezett lelkes asszonyság összeszedetett egy csomó finom ételt s italt és rendezett a mulatozók részére olyan lukullusi vacsorát, hogy nem győzték az elismerést és hódolatot kifejezni érte. Krüszelyi Bálint, a tornaegyesület tanár-elnöke, fel is köszöntötte ott a vacsora közben Emődyné ő nagyságát. Az ifjak énekeltek s szavaltak is tiszteletére és a jól mulató közönség közkívánatára.

A tánc és étkezés nagy vidámsággal folyt reggeli hat óráig. Mindenki megelegedve távozott, a tornaegyesület pedig alapvagyományban s a közönség előtti elismerésben gyarapodva gondolhat e napra és estére.

Ezen a vasárnapon adott főtiszt. Szekerák Kálmán esperes-plebános ur is egy kedves emlékü farsangi ebédet. Vendégei jobbára a főiskolai tanárok közül voltak jelen. Az esperes-plebános ur méltó utóda szeretett elődének: Desseffy Sándor urnak. A szép egyetértésnek, az atyafiságos szeretetnek erős kapcsolatai az ilyen együtt ebédelések. Az itt elhintett társadalmi fogalmak, nemes eszmék sokszor mentek már át a gyakorlati életbe és termettek ott hasznos gyümölcsöket. A Szekerák ur érdeme, hogy alkalmat adott most is a szives, egyenes keresztényi barátkozásra, szeretkezésre.

A pohárköszöntések egész sora hangzott el. Szép volt a házi uré, melyet a tanár-karért s a békés együttélésért emelt. Szép a Mitrovics Gyuláé, melylyel a rom. kath. egyházat éllette. Szépek és ügyesek voltak Kun Béla szellemes tréfálkozásai, melyek az egész társaságot a legkevésbébb hangulatban tartották és bizonyára sokáig elnyulik az ebéd, ha a 3 órákor kezdődő tornaünnep közbe nem jő.

Folyó hó 15 én „a sárospataki népbank mint szövetkezet” tartotta meg évi közgyűlését. E derék pénztézet iránt, mely kicsiből oly rohamosan emelkedett tekintélyessé, igen nagy és élénk az érdeklődés. Az intelligencia, mint egy ember állja körül és szeretve kíséri minden mozzanatát. Nemes Ferenc igazgatósági, és dr. Lengyel Endre felügyelő-bizottsági elnök most is a legszebb eredményt jelentették. Az intézet 1886-iki forgalma: 3.246.286 ft 87 kr volt. A mérleg kimutatás: 755.787 ft 89 kr. A jövedelem kimutatás: 90614 ft

Folytatás a mellékleten

HIRDETÉS.

A „**Bécsi biztosító társaság**“ és a „**Bécsi élet- és járadék biztosító intézet**“ alólírott magyarországi fiókgazgatósága által hazánk egyes főbb városaiban már kötvénykiállítási joggal felruházott főügynökségek is felállítván, tudatjuk, miszerint főügynökül

Miskolczon: Török Aladár urat,

Debreczenben: Simonffy Sámuel kir. tanácsos urat,
 Aradon: Assael A. Ábrahám urat,
 Pozsonyban: Mihályi T. E. ipar- és keresk. kamarai elnök urat,
 Sopronyban: A soproni építő- s földhitel-bank részv. társulatot,
 Temesvárott: Redl testvér urakat,
 Nagy-Becskereken: Hirtenstein és Reiner urakat,
 Szegeden: Tóth Pál urat

nyertük meg, felkérjük a t. biztosító közönséget, hogy úgy tűz-, jég- és szállitmányi, valamint életbiztosítási ajánlataikkal társulatunkhoz, esetleg illetékes főügynökségünkhöz fordulni és minden kivánalomnak megfelelő társaságunkat bizalommal felkeresni sziveskedjék.

Fent czimzett társulataink, míg egyrészt tekintélyes tőkéjeik által is már teljes biztosítékot képesek nyújtani az elfogadott kockázatokért, másrészt előnyös díjtételei versenyképessé teszik minden eddig hazánkban működő biztosító-társulattal szemben; mitöbb az életbiztosítási üzletágban oly előnyös kombinációkat vett fel díjtáblázataiba, melyek a biztosító közönség minden várakozásainak megfelelnek.

Társulataink elvül tűzvén ki továbbá, hogy bekövetkező szerencsétlenségek esetén a károk gyors, pontos és igazságos rendezésére lelkiismeretesen gondot fog fordítani, reméljük, miszerint a t. biztosító közönség egész bizalommal fogja felkeresni ajánlataival társaságainkat, mi pedig igyekezni fogunk az irányunkban tanusított bizalmát mindenkor teljes mértékben kiérdemelni.

Ugyanez alkalommal felkérjük végül a kör- s községi jegyzőket, néptanítókat, iparosokat, kereskedőket, valamint a kisebb birtokos urakat, kik helyben, vagy hazánk tekintélyesebb helyein s községeiben, társulatunktól ügynökséget vállalni hajlandók, hogy ezek elnyerése végett levélelileg hozzánk, esetleg fentebb irt főügynökségünkhöz fordulni sziveskedjenek.

TISZA LÁSZLÓ,
 igazgató.

ÁGOSTON JÓZSEF,
 vezértitkár.

A s.-a.-ujhelyi főügynökség vezetése Pollacsek Ignác és Ferencz urakra bízott.

Meghívás.

A TÁLYAI NÉPBANK, MINT SZÖVETKEZET

i. évi márczius 17-ik napján, d. e. 9 órakor
 a tályai olvasó-egyesület termében

KÖZGYŰLÉST

tartand, melyre a tagok tisztelettel meghívotnak.

Elintézendő tárgyak:

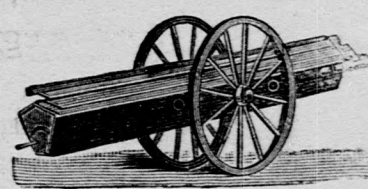
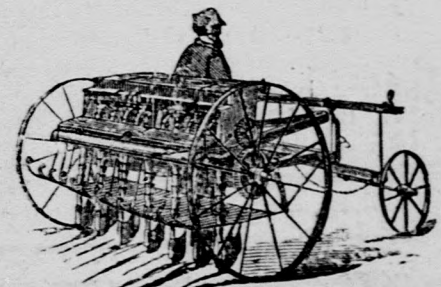
1. A jegyzőkönyv hitelesítésére 3 tagu bizottság megválasztása.
 2. Az igazgatóság jelentése az 1886. évi üzlet eredményéről, valamint a zárszámadás és mérleg előterjesztése.
 3. A felügyelő-bizottság jelentése a számadások és vagyonmérleg megvizsgálásáról és ezzel kapcsolatban az igazgatóság, felügyelő-bizottság felmentvényeinek megadása.
 4. A tiszta jövedelemnek mikénti felosztása.
 5. Az 1887-ik évi költségvetés megállapítása.
 6. Alaptőkével késedelemben lévő tagok névsorának bemutatása.
 7. Az alapszabályok értelmében netalán betérjesztendő indítványok.
 8. Négy kisorsolandó igazgatósági tagnak választása.
 9. Az alaptőke részbeni lekötése iránti intézkedés.
- Kelt Tályán, 1887. február hó 10.

Az igazgatóság.

FLEISCHER ÉS TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje **KASSÁN** eperjesiut 6-ik szám.

Ajánlunk a t. gazdaközönségnek a tavaszi idényre szükséges gépeket, nevezetesen **szilárdan szerkesztett, könnyű sorvető és szórvavető gépeket, ekéket és boronákat, hengereket, lókapákat** stb. továbbá **Baker- és magtár-rostákat,** mely gyártmányainknak gépgyárunkban **állandóan jelentékeny készletet tartjuk.**

Szállitunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi és egyéb szivattyukat, olajsajtókat és olajmag-pörkölőket, stb.

Elhasznált gépek, különösen

GŐZMOZGONYOK és GŐZCSÉPLŐK

pontos átigazítását és kijavítását legjutányosabban eszközöljük.
 Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra ingyen és bérmentve küldjük

Házeladás.

A Kazinczi utcában egy jó karban lévő és jövedelmező földszintes ház szabad kézből **eladó.**

Tudakozódhatni e lapok kiadóhivatalában.

<p>3 1/2 lóerejű GŐZMOZGONYOK fa-, szén- és szalmatüzelésre a legszilárdabb szerkezetű, könnyen szállítható és új szerkezetű GŐZCSÉPLŐGÉPEK szeges dobbal, kettős tisztító művel. árpatoklyászolóval és osztályozó hengerrel. Ár 3150 frt és azon felül. Munkaképesség 10 óra alatt 3000-6000 kéve jótállás.</p>	<p>MAGYAR GŐZCSÉPLŐKÉSZLETEK GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH-TÓL BUDAPESTEN.</p>	<p>4, 6, 8 lóerejű gőzcséplő-készletek verőléces dobbal és vaskerettel, legújabb, legszilárdabb szerkezet; ekék, vetőgépek, ROSTÁK, MALMOK, morzsolók, SZECSKA- és RÉPAVÁGÓ, és mindennemű más MEZŐGAZDASÁGI gépek.</p>
<p>Az 1885-iki BUDAPESTI ÁLTALÁNOS ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁSON NAGY DISZOKLEVÉL.</p>	<p>GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA külső váci-ut 7. BUDAPEST külső váci-ut 7.</p>	<p>Budapestre felránduló vevők kizárólag és egyenesen gyárunkba (5 percnyire az osztr. államasuttól) jönni köretnék.</p>

Első zemplénmegyei honi bútor-csarnok megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **folyó évi ápril hó 1-től** kezdve a főtéren (Mattyasovszky-féle házban) egy a fenti cím alatt kereskedni mileg bejegyzett és dúsan berendezett

BÚTOR-RAKTÁRT

nyitok, mely egyidejűleg **asztalos- és kárpitos-műhelylyel** lesz egybekötve, hol is minden szakba vágó munkák a legjutányosabb áron lesznek kaphatók. Munkásaim és butoraimat a budapesti asztalos- és kárpitos műpar-műhelyből szereztem be, magam pedig a fővárosban szintén folyton e szakban működtem; ezen előnyök azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy a n. é. közönség kívánalmait minden tekintetben kielégíthetem és főtörekvésem oda fog irányulni, hogy nagybecsült vevőimnek a legizlésteljesebb munkát szolgáltatassam ki. — Ezenkívül még egy

tükör- és kép-raktárt

is berendeztem, hol a legfinomabb arany- és politurozott keretű tükörök és képek kaphatók. Dúsan és izlésteljesen összeállított raktáramat egyidejűleg **zárdá-uteza 640. szám alatt** rendeztem be, melynek megtekintésére a n. é. közönséget tisztelettel meghívom. Ha esetleg a raktár zárva van, kérérik a t. cz. közönség engem **Wilhelm H.** ur ruhakereskedésében fölkeresni.

A n. é. közönség pártfogását tiszteletteljesen kérve, maradtam
S. a. -Ujhely, 1887. február hó 4-én

alázatos tisztelettel
JAKOBOVITS ARMIN.

TK. 3993. sz.
1886.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hirdalokban feldicsért gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Lipcsébe s kérje a „Betegbarát“ című röpiratot. E könyvecskében nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszert is elegendő arra, hogy még a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésre áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát“ megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecské segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek **költségébe nem kerül.**

Kapható S. a. -Ujhelyben: **KINCSESSY PÉTER** és **ZLINSZKY JÓZSEF** gyógytárában valamint a főraktárnok **TÖRÖK JÓZSEF** gyógytárában **Budapestben.**

Tk. 4010/1886. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak Spak János, Spak András és Wohl szül. Günzler Fani végrehajtást szenvedő elleni 34 frt 34 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s. a. -ujhelyi kir. törvényszék (a szatropkói kir. járásbírósg) területén lévő Alsó-Olsva községe határában fekvő, az alsó-olsvai 39-ik számú telekjegyzőkönyvben A I. 2-33. sorszám alatt foglalt egész volt-urbéri kültelekből 1/2 részben Spak János, Spak András és Wohl szül. Günzler Fanit illető jutaléokra az árverést 464 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fenneb megjelölt ingatlan az 1887. évi márczius hó 2-ik napján délelőtt 9 órakor Alsó-Olsva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 46 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál, 1886. évi december hó 4-ik napján.

Hornyay,
kir. albiró.

Tk. 6. sz.
1887.

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagy-mihályi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Fleischner Samu végrehajthatónak Reizman Adolf végrehajtást szenvedő elleni 409 frt 15 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s. a. -ujhelyi kir. törvényszék és a nagy-mihályi kir. járásbírósg területén lévő Lazony község és határában fekvő, a lazonyi 28. sz. tjkvben foglalt A I. 1-9. sorszám alatti Reizman Adolf nevében álló 1/4-ed volt urbéri telekre az árverést 882 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fenneb megjelölt ingatlan az 1887. évi márczius hó 23-ik napján d. e. 9 órakor Lazony község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 88 frt 20 krt m. o. é. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a nagy-mihályi kir. járásbírósg mint tkvi hatóságnál 1887. évi január hó 15. napján.

Mikovszky,
kir. albiró.

Sirkövekre feliratok vésése és aranyozása

SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL
S. A. -UJHELYT
Főutcán, a „Vörös ökör“ vendéglő épületében.
MINDEN IDŐBEN
nagy választékban tartok s kívánatra felállítok
POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,
VÖRÖS MÁRVÁNY
és homokkő sarkövet.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó.

Sürgőnyezim:
Burger Adolf S. a. -Ujhely.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik,

S. a. -Ujhelyt, Nyomatott a „Zemplén“ gyorsajtaján.

48
teh
5 f
kr
ma
fol
lok
isk
tüz
ne
ke
ka
na
rag
eg

(M
es
ta
m
p
vi
h
d
o
ta
d
s
m
b
Z
n
s
n
K
t
is
s

in
s
r
z
r
s
v
y
z
j
A
t
u

48 kr. Tiszta jövedelem: 17574 ft 88 kr. Jut tehát egy 50 ftos részjegy után osztalék 5 ft 50 kr; egy nem-alap részjegy után 4 ft 50 kr és még az újévre is átmegy 1200 ftnál több maradék. A gyűlés szép rendben, egyetértéssel folyt le s azzal végződött, hogy a jótékonycélokra szánt összegből 15 ft az iparostanulók iskolájának, a többi (70 ft) a polgári önkéntes tüzoltó egyesületnek adományoztatott. Az intézetnek 1886. év végén 1484 tagja volt. Február 20-ától kezdve minden szelvény beváltható s az esedékes kamatok kivehetők.

Becsület, szorgalmas és értelmes munkának szép eredménye az, hogy ez az intézet virágzik, évről-évre nő és jótékonyásával eláraszt egy nagy vidéket.

x.

Mező-Laborcáról.

(Mükedvelői színi előadás. Egy néptanító, aki missiót teljesít. Táncmulatság.)

Egyaránt kedves és feledhetetlen emlékü esténk volt nekünk f. hó 14-én. Örömről határtalan és még most is ez öröm hatása alatt állok, midőn jelen soraimat papírra teszem; teszem pedig egyrészt azért, mert a magyar ember vigasztalást csak úgy élvezheti igazán és teljesen, ha azt másokkal is megoszthatja; másrészt pedig azért, hogy becses lapjának minden művelt olvasója tudomást vegyen örömről és egyáltalán természetesen arról is, hogy mi is élünk és halunk tőlünk telhető nagy léptekkel, kitűzött szent célunk felé: s ez édes hazánk nyelvét megszerettetni és terjeszteni.

Ezen cél megközelítésére kis városunkban pár héttel ezelőtt dr. Polinszkyné urnő Kiss István állami tanító és kedves neje azt indítványozták, hogy a Zemplén vármegyei magyarosító és népnevelést terjesztő egyesület javára, mükedvelői előadást rendezzünk.

Az indítvány tetté vált s f. hó 14-én Tóth Kálmánnak „Nők az alkotmányban” című vigjátékát pár heti szorgalmas tanulás után az állami iskolának erre a célra átalakított s illően felszített tantermében előadták.

A szereplőkről általánosságban csak annyit írok, hogy összegvágó, szabatos és gyakorlott színészeknek is becsületére való játékuk minden reményünket fölülmulatta.

A hölgyek közül legelső sorban Kiss Istvánné (Krisztina) urnő a ki nehéz, fárasztó szerepét, helyes felfogással és kifogástalan alakítással kitűnően játszotta. Dr. Polinszkyné (Ilka) kedves és bájos naiva volt; Szmoligovich Mariska k. a. az I-ső felvonásbeli (Cseleiné). Szmoligovich Ilonka k. a. (Pitvarosiné) a 3-ik jelenetükkel zajos tetszésben részesültek.

Az urak közül Kiss István ur (Bánfalvy) művészi nyugodtsággal uralkodott nehéz szerepén. Sárkány Farkas ur (Borbács korcsmáros) jó ízű komikumával s nagyon jellemző maszkjával mindvégig derült hangulatot keltett.

A fent nevezett urhölgyeket és urakat nyílt jelenetekben is erősen megtapsoltuk. Egyed Lajos ur (Bercsei Vilmos), Pap József ur (Szelei), dr. Klein Zs. ur (báró Szlankaményi), Firtko Mihály ur (János huszár) a legjobb sikerrel működtek közre.

Mint az előadás rendezője: Sikabonyi Angyal Béla állomási főnök ur érdemel köszönetet sikerdes fázadozásaiért. Végre Wollmann Kázmér ur, lengyel nagy birtokos Komanczárul, ki a jótékony cél tekintetéből a színpad felállításához szükséges faanyagot s ráadásul még 10 főt ajándékozott. Fogadja főtisztelendő Szentlélek Gyéza c. kanonok és Megela Antal tábori lelkész urakkal egyetemben a kegyes pártfogásért hálás köszönetünket. Adja az ég, hogy mennél többször ismétlődjék nálunk az ilyen örömkalom s folyton fokozódó jókedvvel és mennél tömegesebben adakozhassunk itten a felvidéken a magyar kultúra hódító díszére és örök dicsőségére.

Ez alkalommal el nem hallgathatom Firtko Mihály itteni g. kath. tanítónak áldásos működését; annál is inkább, mert a magyar nyelv terjesztéséről van szó. Ő ugyanis háromnegyed év alatt olyan szép haladást tett a vezetése alatt álló ruthén ajku gyermekekkel, hogy azelőtt a ki nem hallja és nem látja, szinte hihetetlennek tűnhetik föl, hogy ezek a gyermekek nem csak szép tiszta kiejtéssel olvasnak és irtanak, hanem magyar nyelven szavalnak, dalolnak és társalognak is. A nyilvános előismerés legyen jutalmának is.

A színelőadást tánc követte. A vasúti állomás I. II. és III. osztályú váró termeit Kleisszel Anbrus szakasz mérnök alakította át igen csinosan tánc termékké. A négyeseket 28 pár táncolta. A hölgyek közül a kik egyszerű eleganciával voltak öltözködve, a következőknek nevét sikerült feljegyeznem; leányok: Árpád Othília, Durcsánszky Fola, Bacszinsky Ilonka, Hodobay Olga, Pankovics Emma, Herz Mariska, Sárkány Róza, Szmoligovics Ilonka és Mariska, Kohnyák Anna,

Vaskovics Kornélia. Asszonyok: Angyal Béláné, Gruszné, Gerberiné, Hessné, Hladonik Jánosné, Dancsné, Kiss Istvánné, Horákné, Kleisszelné, Kutka Istvánné, dr. Polinszky Béláné, Petrásovicsné, Pap Józsefné, Szmoligovicsné, Wágnerné, Wolcz Józsefné stb.

A homonnai cigány szolgáltatta a „tánc alá valót”, táncoltunk fesztelen jó kedvvel világos-kiviradtig, míg 1/2 6-kor a vonat — fájdalom — nagyon pontosan megérkezett s elhangzott a kéréshetetlen: „mehet!” (P. D.)

Hirek a nagyvilágból.

Afrikautazó sorsa. Holub Emilt és fiatal szép feleségét Hof Rózát és kísérőit, akik a „fekete világ”-nak tudományos szempontból való beutazására 1884. évi nov. hó 18-án keltek utra Bécsből, az Afrika belsejéből érkező kereskedők híresztelése szerint, a benszülött vademberek meggyilkolták.

Időjárás. A múlt héten északon és délen nagy havazások voltak. Nevezetesen, pedig a magyar tengermellék karst-hegyeit pár nap óta öles hó borítja. Évek óta nem volt ilyen nagy havazás Fiume vidékén.

Olasz kormányválság. Abissziniának Olaszország fölötti afrikai győzelme Rómában nehéz válságba döntötte Olaszországot. A Depretis-kormány, mely monarchiánk irányában a legbarátságosabb érzelmeket ápolta, beadta lemondását.

„Krisztus Pilátus előtt” című, Munkácsy Mihálynak világhírű festményét egy amerikai Krózus 100,000 dollárért (276,000 ft) megvette. Trefort annak idejében 100,000 ftot kínált érte.

Az orosz cár a múlt napokban a „Nationalzeitung” szerint igen barátságos tartalmu levelet intézett a német császárhoz.

Hirek az országból.

(Máramaros-Sziget) rend. tanácsú városnak hazafias szellemű közönsége Kossuth Lajost egyhangulag diszpolgárrá választotta.

(Somogy vármegye) lelkes közönsége Tallán Béla főispán szavára hallgatva közmívelődési egyesületet fog szervezni, melynek egyik hazafias feladata lesz a Szlavóniába való kivándorlás megakadályozása.

(Az országos kormányváltás vége.) Őfelsége a király Bécsben f. hó 11-én aláírta Szárpáry Gyula gf. fölmentését és sideiglenes pénzügyminiszterré Tisza Kálmán miniszterelnököt nevezte ki. A jövő pénzügyminisztere Wekerle Sándor pedig pénzügyminiszteri államtitkárrá fog kienvezetni. A többi változás szórul-szóra úgy történt, mint azt múlt számunkban a „Nemzet” után közöltük.

(A király) e hó 26-án Budapestre érkezik és több hetet fog ottan tölteni. E hírrel kapcsolatban kell fölemlitenünk azt, hogy a hadsereg rendkívüli szükségleteinek fedezéséről leendő sietős gondoskodás végett a delegációk összehívásának napját a közös minisiteri értekezlet március hó 1-ére állapította meg.

(Gyász-magyarok.) Mocsáry Lajos, a magyar országgyűlésnek f. hó 15-iki ülésén azért kelt ki a magyar állam, a magyar nemzet és a magyar társadalom ellen, mert magyarosít és mert a magyar kormány nemcsak eltűri, de elősegíti az üszleket. „Uram! bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekesznek...”

(Békehirek.) Őfelsége a király a tegnap előtti udvari ebédén a „Times” bécsi tudósítója szerint azt mondta, hogy épenséggel nem kell félni a háborútól. Hasonló szellemben nyilatkozott Rudolf trónörökös is a lengyelek bálján, Tisza miniszterelnök pedig a magyar országgyűlés pénzügyi bizottságában a magyar népfelkelési törvényjavaslat tárgyalása alkalmával szintén abbéli reményét fejezte ki, hogy a béke fentartható lesz.

Külömfélék.

(A helybeli izr. négyesület) táncestéje, mely f. hó 12-én zajlott le a színház termében, fényesen igazolta a hozzáfűzött reményeket. E táncest igazolván csak mint „új vendég” lépett fel ezuttal, de a siker, melyet felmutatott, már egyértelmű annak meghonosodásával s azt jelenti, hogy állandó helyet vívott ki magának a helybeli farsangi mulatságok sorában. A rendezőség, élén Teich Zsigmondné, négyesületi elnöknel, buzgó tevékenységet fejtett ki a siker előmozdítására, s az eredmény valóban szépen jutalmazta a fáradozást. Szépszámu válogatott közönség népesítette be a színháznak ez alkalomra csinosan díszített csarnokát, mely csak úgy viszhangzott a jó kedv zajától. A mulatságon mindvégig a legjobb kedv hangulata uralkodott s már rég elhangzott a hajnali harangzó, a fiatalság még egyre járta, mintha

csak azt tartotta volna, hogy „legjobban táncol, ki utóljára táncol” úgy, hogy csak reggeli 7 óra körül ért véget a minden tekintetben sikerültnek mondható mulatság. A tiszta jövedelem, mely a négyesület alaptőkéjéhez csatoltatik, meghaladja a 300 ftot. Jelen voltak: Altman Mariska (Tokaj), Bajkór Béláné, Barna Sándorné, Bottenstein Anna (Töltszék), Dr. Chyzer Kornélné, Decsényi Józsefné, Decsényi Fanny, Dobersberger k. a., Dókus Gyuláné, Engländer Róza, Friedman Szeréna (Miskolcz), Friedmann Vilmosné, ifj. Friedmann Vilmosné, Guttman Gáborné, Gutman Izraelné, Gutman Jenny (B.-Szerdahely), Gutman Mórné (Luka), Grünbaum Simonné, Glück Ignácné, Glück Mariska, Kornstein Mórné, Kulin Ödönné, Kellner Józsefné, Klein k. a., Klein Mórné (Tunyog), Kormos Arminné, Leskovich nővérek, dr. Ligeti Józsefné, Lenkei Mihályné, Lövy Adolfné, Lövy Honór, Matolay Béláné, dr. Nagy Árminné, Neuwirth Adolfné, Perlstein Bella, Pick Ignácné, Reichard Mórné, Reichard Lajosné, Reichard Sarolta, Reichard Ilona, dr. Rozenhal Sándorné, Róz Adolfné, Roth Róza, dr. Sebeők Antalné, Schneider Jakabné, Schön Izidorné, Schön Jolán, Schweiger Berta, dr. Szepessi Arnoldné, Stern Johanna, dr. Szöllösi Lipótné (Eperjes), Teich Zsigmondné, Thoman Blanka (Homonna), dr. Waldmann Adolfné, Waller Ida, Zinner Henrikné, Zlinszky Józsefné stb.

(S.-a.-Ujhely főutcája) több helyen, különösen pedig azokon a vonalokon, a melyek irányában a járóhely közegete a burkolatot átmettse, olyan kihasznált állapotba jutott, hogy azokon a járó-kelő közönség minden pillanatban ki van téve a lábfcamodás, esetleg a lábtörés veszedelmének. Legalább is illő dolog lenne ezen a kázuson hamarosan segíteni.

(Az egiptomi sötétséget) feltalálták Ujhelyben is. A feltaláló „heuréka”-jára úgy látszik már szabadalmat is nyert, amelyet a városi t. előjáróság kegyes engedelméből a Papsor és Csillag-utca lakóinak pár nap óta ingyen mutogat — az éjjeli koromsötétségben négy szál utcai lámpás meggyújtatlan világánál.

(Nem Lapsánszky, de Lahocsinszky) a neve annak az állami segédvégrehajtónak, akinek viselt dolgairól lapunk múlt számában részletesen megemlékeztünk. Multkori referadánk mostan megkiegészítjük avval, hogy a Lahocsinszky Marcel ellenében teendő további lépések iránt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék bünyenyítő osztályát is megkereste vármegyénk közigazgatási bizottsága, mely ez alkalommal is beigazolta azt, hogy az adózó szegény népen elkövetett méltatlankodásokért példás elégtételt követel.

(Kémény tűz.) A f. hó 16-ára virradó éjszakán orkászserüleg üvöltő északi szélben, mely a vonatok közlekedését is nagyban nehezítette s dermesztő hideg időt hozott, a s.-a.-ujhelyi ker. fogházak egyik kéménye kigyulladt, s majd félórán át hatalmas erővel égett. A tetőről lehellő üszkók nem csak mértékben fenyegették a vármegye székházának belső udvarán fölhalmozott tüzelő fakészletet, melynek megoldalmazása a szolgazemélyzetnek nem kis fáradságába került. A kéményseprők mulasztásukért roszalást, emezek éberségükért, mivel nagy veszedelemnek vették elejét, dicséretet érdemelnek.

(Új hitbizomány.) A sátoraljai kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a király jóváhagyta a Sennyey János br. által még 1819. okt. 12-en alapított hitbizománynak Sennyey Pál br. alapító oklevele szerint való átalakítását. Ennek következtében az összes Sennyey-féle ingatlanok hozzacsatoltattak a hitbizományhoz.

(A hó teljes hiánya) a tisztavölgyi kincstári erdőségek munkásai elebe roppant akadályokat gördít. A mint levelezőnk írja, a facsusztatás teljesen szünetel, s ha hó nem esik, az usztatásra szükséges fenyőszálak a hegyeken fognak rekedni. Ilyen abnormis állapotra a tisztavölgyi lakosok nem emlékeznek.

(Eljegyzés.) Szoták István, butkai körjegyző és birtokos, jegyet váltott Szoták Pál m. kir. honvédő százados kedves és művelt leányával, Gizelkával.

(Házasság.) Folyó évi február hó 3-ik napján délután 4 órakor esküdött örök hűséget a Bodrogköz egyik szerény falujában, Bélyben, Wischán József körjegyző az ottani postamester-nő, özv. Petrasovszky Endréné született Kutka Emma asszonynak. Lélekemelő volt e sorok írójára az esketés, azért mert azt a derék kisdobrai lelkész, Meles Emil hazánk édes zengzetű nyelvén, magyarul végezte. Az új házaspár boldogsága legyen határtalan!

(Chiubok szivarkák) elnevezés alatt egy új különlegességi szivarka faj bocsátott áruba, egyelőre csak a főváros területén; és pedig 20 drb egy kínai nadból készült szopókéval egybecsomagolva, csomagocskánként 60 krnyi és 25 csomagocskát, az az 500 drb szivarkát a megfelelő szopókékkal tartalmazó dobozokban tizenöt (15) ftnyi áron. A fővárosiak nagyon dicsérik.

